

[Rager.]

komste 2½ mill. kr.; man mener endvidere, at grundværdien er ca. 1 mill. kr. Dernæst: boulevarden må gennemføres således, at der kan være dobbeltrettet trafik; gaden skal derfor udvides til 50 m, og skal det ske ved en udhuling i bygningen, må der af bygningen afskæres 1 410 m² eller mere end halvdelen. Og så bad altså magistraten om, at man ville give principiel tilslutning til gennemførelse af et forslag, så at overborgmesteren skulle forhandle nærmere med Østifternes Kreditforening.

Nu gik dette udvalg til arbejdet. Og tror man ikke, at et sådant udvalg, der er stillet over for disse forskellige muligheder og over for overborgmesterens vigtige betænkeligheder, går til en virkelig gennemgribende behandling af sagen? Det skete. Altså i tiden fra 11. juni 1953 til 18. februar 1954 — og jeg beder erindret, at borgerrepræsentationen holder ikke de lange ferier som folkettinget, så der har været arbejdet godt i denne tid — arbejdes der med sagen; og jeg står inde for de arbejder, jeg deltog i; deres saglighed er det ikke muligt at kritisere. Vi foreslog da, at boulevarden skulle gennemføres i fuld bredde, og opfordrede overborgmesterens afdeling til at optage forhandling med kreditforeningen om ordningen af denne sag. Der lå heri — og det pointeredes — en bevilling af pengene enten til at rulle bygningen, til at lave arkade igennem den eller til at nedrive den samt til at gøre det ved taksation eller ved ekspropriation. Alle veje var mulige for overborgmesteren, men én ting var givet, nemlig at borgerrepræsentationen havde sagt: de 50 m skal gennemføres, dette er det borgmesterens opgave at føre igennem. Og da overborgmesteren nu havde fået denne bemyndigelse, så optrådte han på den måde, som overborgmester H. P. Sørensen gjorde i sager af stor vigtighed; han lod ikke det udvalg, som havde ønsket og bedt om at få meddelelse om, hvad der skete i sagen, uvidende derom; han holdt udvalget orienteret om sine forhandlinger. Men desværre gjorde han det i lukkede møder, og det er jo det, der er det uhyre beklagelige, når vi nu bagefter drøfter spørgsmålet: hvornår fik offentligheden noget at vide?

Det første lukkede møde fandt først sted den 23. februar 1956. Jeg har modtaget fra

de kommunale myndigheder, jeg har hørt oplæst af det ærede medlem hr. Poul Clausen, og jeg har fået forelagt af mange andre mennesker en række avisreferater og smukke fotokopier af avisreferater fra tiden før den 23. februar 1956, og i disse referater står der både det ene og det andet sted: Østifternes Kreditforenings bygning skal nedrives. Men heroverfor er der kun det at sige, at man altså derved har fået dokumenteret, at bladene desværre ofte løber med en halv vind; for forholdet er det, at da disse overskrifter blev konciperet, var det endnu uafgjort, om bygningen skulle nedrives eller rulles. Det kan bevises, og det kan bevises derved, at jeg henleder opmærksomheden på, at overborgmesteren i mødet den 23. februar netop rejste det spørgsmål, om rulningen skulle gennemføres, eller om Østifternes Kreditforening skulle rømme sit hus og flytte over til en ny bygning. Skønt magistraten — sagde han — havde fået disse bemyndigelser, mente han det rigtigt at give forsamlingen en orientering, således at hvis den i sidste øjeblik ville sige nej, det vil vi ikke gå med til, eller det kan vi ikke tiltræde, så havde forsamlingen lejlighed til at gøre det. Når overborgmesteren siger disse ord til borgerrepræsentationens medlemmer i et — ganske vist lukket — møde, så må dette betyde, at den endelige afgørelse er ikke truffet; for hvis den var truffet, hvorledes skulle han så kunne sige til forsamlingen — det er ikke til de enkelte, han siger det — at den kan få lejlighed til at gøre indsigelse? Forsamlingen benyttede ikke lejligheden. Forsamlingen havde den 23. februar 1956 lejlighed til at gøre indsigelse mod nedrivningen, men den benyttede sig ikke af den. Dermed var nedrivningen endeligt vedtaget den dag.

Hvad kom så ud til offentligheden? Ja, borgerrepræsentationen har sit eget tidskrift, ligesom vi har det her i folketinget, og i dette tidsskrift finder jeg i nummeret, der refererer det lukkede møde den 23. februar, følgende korte meddelelse — jeg beder om tilladelse til et citat fra Borgerrepræsentationens Forhandlinger 1955-56, side 2020 —:

„Uden for dagsordenen redegjorde overborgmesteren for de stedfundne forhandlinger vedrørende fastsættelsen af erstatningen til Østifternes Kreditforening i